

Collegial-Tidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 27. Den 6 Juli 1799.

Beslutninger.

(Fortsættelse af Fattigvæsens-Planen.)

- 93) For faste Hospitals-Lemmer ere de Forsørgelseshuse, i hvilke de underholdes, at ansee for deres Hjem. Disse angaaende, bestemmer Direktionen, om de bør gives Kuur og Pleie i Stiftelsen eller paa et af de egentlige Sygehuse, og ved hvilke Læger de, i første Fald, bør tilsees.
- 94) Den Syge, som søger fri Kuur og Pleie, mælder sig for Distrikts-Forstanderen, som, hvis en saadan er indskreven Fattig, udstæder Sygeseddel til vedkommende Distriktslæge, til Tilsyn og Helbredelse.
- 95) Er den Syge ei indskreven, kan Forstanderen, hvis det er hastende Tilfælde, indtil videre meddele Sygeseddel til Lægen, og gjør da strax Anmeldelse til Distrikts-Direktøren til fornøden Undersøgelse om den Annældtes virkelige eller foregivne Trang. Biser

det

det sig da, at den Syge trænger til fri Kuur, give Distrikts-Direktøren og Forstanderen Attest til Indtagelse paa Fred. Hosp.; kan den Syge ei der modtages, eller indtil den Tid, gives fri Kuur ved Fattigvæsenet. Er derimod den Syge ei trængende, maa han erstatte det, som for ham er anvendt. Alt hvad saaledes i hastende Tilfælde foreløbigen foretages, mælder Direktionen i næste Forsorg. Kommission til Underretning og Approbation. Befindes det, at hastig Hjælp ei behøves, foretages Undersøgelsen og oppebier Fors. Kommissionens Beslutning.

96) Den som er berettiget til at indtages paa Fred. Hospital, kan og, om han hellere vil, mælde sig der, hvor han antages efter de foreskrevne Regler for samme, dog, at, hvor der er Spørgsmaal om Fattigdom, udfordres vedkommende Distrikts-Direktørs og Forstanders Attest istedet for Modemesternes og Housværternes.

97) Frugtsommelige, som søge fri Fødselshjælp o. s. v., henvende sig til Distriktsforstanderen, de Indskrevne 4, og andre 8 Uger, før de vente Barnesødselen; for hine udstædes Sygeseddel til Distriktslægen og Gjordemoderen; for disse indhentes, efter skeet Undersøgelse, Forsørgelses-Kommissionens Beslutning; med mindre det haster med Hjælpen, da der forholdes efter § 95. Den som anmelder sig, enten nævner selv den Gjordemoder, hun formoder villig til at hjæl-

hjælpe sig, til hvem da udstædes Sygeseddel; i andet Fald henvises hun til een af Fattigvæsenets Gjordemødre.

98) Saalænge fri Kuur og Pleie tilstaaes, bør vedkommende Læge og Gjordemoder besøge den Syge, saa tidt fornødent er, og saavel foreskrive Lægemedler som underrette om den rigtige Brug af dem og den rette Diæt.

99) Ligeledes bør vedkommende Fattigforstander af og til besøge de Syge, og saavel see til, at Lægens Forskrifter følges, som i Almindelighed gjøre dem opmærksomme paa, hvad der er gavnligt eller fædeligt for deres Sundhed.

100) Flytter den Syge før Helbredelsen i andet Distrikt, gaar han ind under dettes Pleielæge, der underrettes om Sygdommen og den brugte Lægemaade; med mindre han ønsker at vedblive under den første, og denne dertil er villig.

101) Opvartning hos den Syge besørge dens Naarsvende eller de, som ere omkring ham; i Mangel deraf vælges, helst blandt Almisse-Lemmerne, en Sygevarter.

102) Finder Distriktslægen, enten strax eller siden, at den Syge bør indlægges i et Hospital, melder han det for Distrikts-Forstanderen, som strax derfor drager Omsorg; imidlertid vedbliver hiin sit Tilsyn som ellers

ellers, indtil Patienten bliver afhentet, da ham medgives til Hospitals-Lægen en Sygdomshistorie.

103) Til saadan Indtagelse, mælder Fattigforstanderen det skriftligen for Hospitalets Inspektør, som paa tegner Anmældelses Seddelen, om den Syge kan indtages samme Dag eller naar.

104) Saasnart Plads er ledig, sender Hosp. Inspektøren Bud efter den Syge, som afhentes paa sædvanlig Maade, naar han ei kan gaae, eller befordres, hvis det er til St. Hans Hospital. Anmældes flere paa eengang, afhentes de først, som ansees at trænge meest: under lige Trang de, som mældes først. Bringes nogen til Hospital, som har faaet saa betydelig Skade, at der er Fare, bør en saadan fortrinligen indtages, endog om ingen Anmældelses-Seddel medfølger.

105) Saalænge den Syge holdes under Kuur i et Hospital, forholdes med ham efter ethvert Hospitals Reglementer.

106) I ethvert saadant Hospital indrettes en Arbeids-Stue, hvori alle de Syge paa Sygestuerne, som kunne arbejde, skulde møde og arbejde efter Lægens Forskrift. Dem, som ei kunne møde der, men dog kunne arbejde noget, gives Arbeid i Sygestuen.

107) Ingen Syg maa havees længer i Kuur i sin Vospæl end i to Maanedes. Efter den Tid bestemmer Syge-Kommissionen, om han skal indlægges i Hospital

tal eller ansees for ulægelig o. s. v. Som alt for langvarige eller ulægelige Sygdomme ansees Epilepsi for Borne, hvilken har været over et Aar, Lamhed af Slagflod, fuldkommen Svindot o. s. v.

108) Fra Hospitalerne udgaaer ingen, førend han er frisk eller befunden ulægelig. For at undersøge dette, bestemmes visse Dage til Udgang, da een eller flere af Syge-Kommissionen er tilstede, for at lade sig forklare det fornødne.

109) De fattige Syge, som findes ulægelige, skulde forses af Fattigvæsenet, enten ved ugentlig Understøttelse eller ved at vorde Hospitalslemmer. Dette gjælder og om Saadanne, som ved Fred. Hospital erklæres for ulægelige.

110) Forsørges nogen ulægelig i Staden, skal vedkommende Distriktslæge, enten hos sig eller hos den Syge, eengang om Maanedens, undersøge dennes Tilstand, eller tiere, om fornødent gjøres, og Lægen være bemyndiget til at foreskrive de nødvendige Lægemidler.

111) Naar Syge, ved at have ligget længe i Sygepleie, ere komne ud af deres Tjeneste eller i saadan Trang, at de ei lovlig kan ernære sig, forses de af Fattigvæsenet, indtil de igjen kunne komme i saadan Vel.

112) Naar Pladser i Sygehospitalerne ere ledige fra Fattigvæsenets Fattige, kunne og paa disse indtages andre mod Betaling, og nyde da alt lige med de Ubetalende

talende og lægges blandt de andre. Haandværksven-
de, som indtages efter Alford, bør saa meget muligt
ligge samlede.

113) Medikamenter til Fattigvæsenets Syge foreskri-
ves efter den befalede Pharmacopœa Pauperum. An-
dre end disse maae ei foreskrives uden Sygekommis-
sionens Minde.

114) Med samtlige Stadens Apothekere affhandler Di-
rektionen om Medikamenternes Levering for Fattig-
væsenet, mod en billig Rabat, da enhver Syg kan
lade dem afhente, paa hvilket Apotek de ville.

115) Recepterne for de Syge i Staden stemples af Di-
striktssforstanderen; og hvert halve Aar indsender hver
Apotheker sin Regning, belagt med disse, til Syge-
kommissionen, efter hvis Bidræking den udbetales
af Hovedkassen.

116) I Henseende til andre Fornødenheder for Syge-
pleien, saasom Sygekost, Viin o. d., søger Syge-
kommissionen at træffe de tjenligste Foranstaltninger.

117) Viser nogen Syg Gjenstridighed i at følge Lægens
eller andre hans Foresattes Forordninger, udsætter han
sig for at tabe den mod ham viste Omhu, eller endog,
naar han er helbredet, at straffes efter § 157.

118) Under Sygepleien ophører den Almisse eller Pen-
sion, som den Syge i sunde Dage erholder. I Hen-
seende til militære Pensionister forholdes efter de med
disse Etater trufne Forordninger.

119) Til Underretning om Af- og Tilgang ved Syge-
væsenet o. s. v., forfattes af vedkommende Læger Li-
ster og Ekstrakter efter foreskrevne Formularer, som
for Sygekommisjonen kunne være fornødne.

120) Forekommer der nogen Læge en tvilsom, haards-
nakket eller indviklet Sygdom, raadfører han sig der-
om med een af de Lægekyndige i Sygekommisjonen.

(Fortsættelsen følger.)

I Følge kongelig Befaling, er det ved Plakat af
18 Juni d. A. fra Rentekammeret bekjendtgjort, at
Hs. Majestæt under 12 næstforhen har resolveret saa-
ledes: "Endsfjendt det paaligger ei alene de Brandlidte,
men enhver Huuseier her i Staden, som enten vil op-
føre en ny Bygning, eller foretage nogen Forandring
ved Tilbygning ved sit Huus, at holde sig de i Bores
Resolution af 26 Juni 1795, bekjendtgjort ved Pla-
kat af 4 Juli s. A., bestemte Bygnings Regler efterret-
telige, saa ville Vi dog, paa det at enhver kan give sit
Huus saa fordeelagtig en Indretning, som muligt, for
saavidt samme kan bestaae med den offentlige Sikkerhed
for Ildsfare, herved allernaadigst tillade: at enhver
Huuseier maa, enten hans Huses For- og Bag-Sider,
eller itkun een af Siderne, ere Grundmur, saavelsom
og naar det aldeles er af Bindingsværk, derpaa sætte en
ny Etage, eller udføre en Qvist til et heelt Stokværk,
for-

forudsat at en saa stor Hæide formedelst Gaden Bredde kan bevilges, imod at han opfæder een af Bygningens Gavler af Muur een Steen tyk, med en Kam over Taget, og at Gefimsen, i Tilfælde at Bygningen er Grundmuur, bliver af Steen, men i andet Fald ræres og beværfes."

Under 21 Juni d. A. er igjennem det danske Cancellie udfærdiget en Forordning, angaaende Skifteforvaltningen i Stervboer efter Huusmand og Inderster af Land-Almuen, i Danmark og Norge. Dens væsentlige Indhold er følgende: At, da Hs. Majestæt har taget i Betragtning, at Skifte-Forvaltningen i Stervboer, efter fattige Huusmand og Inderster, ikke sjældent er trykkende for denne arbejdende Klasse af Land-Almuen; især naar saadanne Boers ringe Effekter (hvilke for det meste bestaae i Arbeids-Medfæder og nødvendigt Huusgeraad) hortsælges; hvorved den efterlevende Egtesælle ofte sættes ud af Stand til at underholde og opdrage de umyndige Børn, som have været avlede i Egteskabet med den afdøde Mand eller Hustru, efter hvilken Skiftet holdes; saa har Allerhøiøstsamme, med Hensyn til at befjærme og opretholde fornævnte talrige og trængende Klasse af hans kjære og troe Undersaatter, besluttet, at foreskrive følgende Regler, til Sagttagelse og Efterlevelse af Skifteforvalterne i begge Riger:

I) Naar

- 1) Naar nogen Huusmand eller Jnderste af Land-Muen, eller en saadan Mands Hustru, ved Døden afgaaer, og efterlader sig Børn, der ere avlede i Egetestskabet med den efterlevende Egtesælle, da skal denne have Ret til at blive siddende i uskiftet Boe med de umyndige Børn, saalænge den forbliver i sin Enkestand.
- 2) Dersom Enkemanden eller Enken indgaaer nyt Egetestskab, da skal Skifteforvalteren registrere Boen og lade den taxere, samt derefter beregne den Arv, som kan tilfalde Børnene; dog uden at der maa holdes Auktion over Huset eller Indboen, med mindre det af den efterlevende Egtesælle selv begjæres; men Skifteretten skal alene give Børnene Udlæg, for deres Arvelodder, i Huset og Indboen, med den Erklæring, at samme antages som Pant og Sikkerhed for de derudi udlagte Børnepenge. Til den Ende skal Skifteforvalteren strax lade Lodseddelen tinglyse, hvorfor Dommeren og Skriveren nyde 24 Skilling i Salarium, til lige Deling.
- 3) Saa snart Sønnene have opnaaet den Alder, at de, efter Loven, kunne være raadige over deres Arv, skal den dem udbetales; ligeledes forholdes med Døttrenes Arvelodder, naar de giftes, eller ved Bevilling blive myndige; men, dersom den efterlevende Fader eller Moder forinden ved Døden afgaaer, da skulle Stiforældrene være pligtige at udbetale de i Boen inder-

flaaende Arve-Midler til Overformyndreriet, som besørger dem paa lovlig Maade udsatte og betryggede.

- 4) Ved den Længstlevendes, Faders eller Moders, Dødsfald, skal der strax holdes Skifte imellem dennes Børn og Stif-Faderen eller Stif-Moderen. Børnenes Arv, efter den sidst Afdøde, maa da ogsaa bestemmes ved Taxation over Boets Effekter, uden at disse stilles til Auktion; dog skal baade Skisteforvalteren og Børnenes Formyndere nøie paasee, at Myndlingerne ikke derved forurettes, men at Tingene ansættes til deres virkelige Værdi. Til Betryggelse i denne Henseende skulle Taxations-Mændene bekræfte med deres Eed, at Forretningen er holdt efter deres Samvittighed og deres bedste Overbeviisning.

- 5) For Beskrivelsen af et Skistebrev efter en Huusmand eller Jnderste af Land-Almuen, maa aldrig tages højere end 2 Rdlr., om samme endog skal medtage end 4 Ark. I øvrigt beregnes Skiste-Sallarium i Forhold af Boets Formue, ligesom i andre Stervboer; ogsaa vil Hs. Majestæt, at denne Forordning skal bekendtgjøres fra Prædikestolene, og at deraf skal uddeles et tilstrækkeligt Antal Exemplarer iblandt Land-Almuen, paa det at de Bud, den indeholder, kunne desto vissere komme til hver Mandes Kundskab.

Under 2 Juli d. A. er fra det danske Cancellie udfærdiget en Plakat af følgende Indhold: Da Hs. Majestæt

jestat ved Resolution af 31 Mai d. A. har behaget at bisfalde den af Direktionen for Fattigvæsenet i Kjøbenhavn, efter Befaling, udkastede Plan til Fattigvæsenets Indretning og Bestyrelse sammesteds, samt derhos befaleet, at denne, saasnart muligt, skal tage sin Begyndelse, og Planen til den Ende af Direktionen ved Trykken udgives; saa bekjendtgjøres dette herved til enhvers Efterretning: og da de hidtil gjældende almindelige Anordninger for det Kjøbenhavnske Fattigvæsen i denne Plan ere inddragne, saa følger deraf, at berørte og af Direktionen bekjendtgjorte Plan herefter bliver den almindelig gjældende Regel for Fattigvæsenet i Kjøbenhavn, og at alle ældre Anordninger, dette Fattigvæsen angaaende, ved den ere ophævede.

Justitsag.

Ved Høiesterets-Dom af 19 Marts d. A., saavel som ved de foregaaende Landstings- og Underrets-Domme, er Morten Korsiken, af Hjøring, for begaaet Drab, Indbrud og Tyveri, tilfunden at have sit Liv forbrudt, og at lægges paa Steile og Hjul m. v. Af Høiesterets Indberetning om denne Sag erfares dens Omstændigheder at have været følgende. Delinquenten, som er 38 Aar gammel, blev i Aaret 1795 fradømt sin Fæstegaard paa Lengsholms-Gods, hvorefter han har tjent paa forskjellige Steder og tilsidst opholdt sig hos sin Svoger Niels Sørensen, Selveier ved Dergetved, fra

fra hvem han, efter hans egen Forklaring, d. 6 Dec. 1797 gik bort, medtagende, foruden en lille Kjep af Sesseltræ og en lille Goldefniv, et Hugjern, for ved Hjælp heraf at iværksætte det da besluttede Indbrud og Tyveri hos Skoleholder Dam i Glade, som han havde hørt at have Penge, og som han desuden ei var god, fordi han i sin Skolegang af ham var behandlet med usortjent Haardhed. Formedelst den Estrid, han sølte hos sig selv i Henseende til sit Forehavende, opholdt han sig undervejs saalænge, at han først den 10de kom til Glade om Aftenen Kl. 11. Efterat have ventet udenfor Skolehuset en halv Time, medens Lyset blev slukt, og Huusfolkene kunde komme i Søvn, begyndte han med Hugjernet at gjøre sig et Hul i Væggen, igjennem hvilket han kom ind i en liden Gang; detsfra var han netop kommen ind i Fremmeret, da han hørte Skoleholderen, hvis Bærelse stødte dertil, komme; men han kunde et faae Raaderum til at løbe ud af Huset igjen, da det var mørkt i Fremmeret, og Skoleholderen strax greb fat paa ham. Han fik da og gav adskillige Slag med knyttet Næve, indtil Skoleholderen tilsidst raabte paa sin Søster, sigende, at hun skulde tage Øren med og fløve Hovedet paa hvem det maatte være. Hun kom og Delinqventen fik af Øren adskillige Slag paa Hovedet og i Ansigtet, men fik tilsidst Øren fra den, som havde den, (hvilket han ei vidste) og, da han troede, de vilde dræbe ham, slog dermed af alle Kræfter paa dem begge, uden

at vide, hvor Slagene traf, indtil han ei fornam nogen Bevægelse hos dem. Skoleholderen, troede han, var falden først, men Søsteren var ei død strax, da han endnu ved sin Bortgang fra Skolehuset hørte hende røre sig og ligesom snørke. Delinqventen taledede under hele Handlingen intet, af Frygt for at blive kjendt. Da dette var fæet, gik han ind i Stuen, og udtog af et Skab, hvori Nøglen sad, og hvori han havde hørt, at Dam havde sine Penge, 165 Rdlr., med hvilke han gik bort henimod Kl. 1. Om Morgenens brugte han strax 31 Rdlr. til at betale en Hest, han havde kjøbt, for dermed at drive Handel, til hvis Betaling han manglede Penge: hvilket han angiver at have været den nærmeste Anledning til det besluttede Tyveri. Han gjorde og andre Afbetalinger, og er stedse vedbleven sit Udsigende, at han var gaaen til Glæde blot for at stjele, uden at gjøre sig nogen Tanke om, at kunne komme til at værge sig, slaae eller dræbe, men at dette var en Følge af, at han blev angreben af Dam; hvorhos han har forsikret, under Handlingen aldeles ei at have tænkt paa at hevne de ham tilføiede Fornærmelser i hans Skolegang. Obduktionens Forretningen har viist, at i Skoleholderens Hoved vare adskillige Been sønderknusede, deels med kontunderende Saar, deels med et stumpt Instrument skaaret eller hugget, desuden et ei penetrerende Saar af rund, aflang Stikkelse, formodentligen af en knudret Kjep: Søsteren havde ogsaa adskillige Saar i Hovedet, gjorte med et stumpt Instrument, samt et i Tømme langt Saar paa maxilla superior, som syntes fraktureret med et meere skarpt Instrument. Mord og begaaet Boldsomhed saaes tydeligen at have været Dødsaaftag. Adskillige Vidner have forklaret, at han skal have haft Mangel paa Forstanden, i øvrigt have de ei vidst noget Ondt at paasige ham, naar undtages, at han for omtrent 16 Aar siden hos sin Møster skal have opbrudt et Skab og deraf bortstjaalet 5 Rdlr., ligesom og denne Møster har udsagt, at hans Gemyt skulde være noget ubejeligt. Delinqventens Forklaring om Indbruddet o. s. v. bestyrkes med Vidners Ud.

Udsigende, og, hvad angaaer de ham selv tilbragte Saar, da forklarer Distrikts-Chirurgen, at han havde en Kon-
tusion paa hver Side af Hovedet, som syntes at være
ham tilbragte ved Stød af en Ting som et Ørsefast. Ved
en Synsforretning er det og oplyst, at Skoleholderens
blodige Øre laae imellem Egene. Paa nogle af de fra
Delinqventen udgivne Sedler ere og fundne Blodplet-
ter. Ved Indberetningen er det til Slutningen anmær-
ket: at, hvormegit der end kan siges til Undskyldning for
den, der, som Tiltalte, uagtet han kom i ulovlig Hens-
igt, forsvaret sig og, da han ei kan undvige, en n maa
tage eller give Døden, saa er der dog intet, der juridisk
taler for ham; thi, endskjøndt det vel er bragt til For-
modning, at han er overtroiss og taabelig, kan han dog
ei derfor ansees for gal. Han er derfor, paa Grund af
egen Bekjendelse, Korpus Delikti og Sagens øvrige
Omstandigheder, dømt efter Lovens 6—9—12, lige-
som og Forordningen af 4 Marts 1690 synes at være
ham imod. Rancelliet har, ved at foredrage denne Sag
for Hs. Majestæt, ei troet sig besøiet til at indstille den
fældede Dom til Formildelse, og Hs. Majestæt har ei
heller fundet Grunde nok til at benaade Delinqventen, hvis
Dom af Høistamme, ved Ræskr. til Amtmanden over Hjø-
rings Amt, af 21 Juni d. A., er approberet til Eksekution.

Blandede Efterretninger.

Følge en fra den danske Konsul i Marokko til det
kongel. Departement for de udenlandske Sager indkom-
men Rapport af 13 Mai, skal Pesten have yttret sig i
bemældte Rige og allerede gjort betydelig Fremgang. Can-
celliet har derfor, under Dags Dato, foranstaltet, at der
af vedkommende Øvrigheder og de i Søstæderne ansatte
Quarantane-Kommissioner, i Henseende til de Skibe som
komme fra Middelhavet, iagttages de Forsigtigheder, som
Plakaten af 17 Juni 1782 paalægger, især om de have
været i nogen marrokkansk Havn eller haft nogen Kaper
ombord fra disse Havne, nemlig Salee, Larrache, Tan-
ger &c.; og at de, hvis de ikke siden den Tid have holdt
Qua-

Quarantæne, eller der ei er forløbet i det ringeste 40 Dage, uden Sygdom inden Borde, da behandles efter Quarantæne-Reglementet af 1771.

Den 21 Juni har Hs. Majestæt funden for godt at meddele den virkelige Justitsraad Amstutz, Besidder af det adelige Gods Rethwisch, det almindelige Lehnshæft paa det af ham tilkjøbte adelige Lehnsgods Schönweide med Meierigaarden Breitstein i Hertugdømmet Holstien, med den Forsikkring, at det, med Hensyn til dette Gods Lehnshæft, for Fremtiden aldeles skal forblive ved den nærværende Forsætning.

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Kornum og Fogsted Sognekalder i Viborg Stift, 240 Rdlr.

Under Admiralitetet: Materialforvalter-Ejendommen ved Sø-Quæsthuuset i Kjøbenhavn.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 5 Juli er E. Holm konfirmeret til Organist ved St. Mariæ tydske Kirke i Helsingør.

Under det tydske Cancellie: Den 28 Juni er Dr. Jur. J. G. Behrens, Amtsskriver i Vordingborg, udnævnt til Landsfoged i Landskabet Stapelholm; Kateketen ved Christianshavns Kirke, P. F. A. Kochen, konfirmeret til Præst i Gnissau i Ahrensboeck Amt, og G. Nieman, Pastor adjunktus ved det altonaiske Ministerium og Aftenangspræst i Otensee, til Pastor ved Sattig-Kapellet i Altona.

Under Generalitetet: Den 14 Juni er Capitain E. E. v. Sames forundt Afsked som Oberst-Lieutenant af Infanteriet. Den 28 s. M. er den til supernumerær Wei-Konduktor udnævnte E. E. A. Bloch be-naaet med Karakter og Rang som Sec. Lieutenant.

Under Rentekammeret: Den 28 Juni er den 1ste Kopist i Høens og Sjællands Stifters Kontor, A. E. Winde, ansat som Fuldmægtig i Jyllands Overfor-myn-

mynderies Regnskabsers Revisions-Kontor; Landmaaler og Bolontør i Sjælands Landvæsens-Kontor, L. Es-mærck, som 2den Koplikt i Hyens og Jyllands Landvæsens Kontor; Exam. Jur. og Skriver i Hyens og Sjælands Stifters Kontor, H. N. Møller, til 3die Koplikt i dette Kontor; Exam. Jur. og Skriver i Jyllands Stifters Kontor, N. E. Holck, til første Koplikt sammesteds; Rand. Jur. og Skriver i det 1ste Kjøbstads Regnskabernes Revisions-Kontor, C. Bøgh, ligeledes i Jyllands Stifters Kontor, og Exam. Jur. og Skriver i det søndensjællske Kontor, B. Plesner, til 2den Koplikt i dette Kontor; den 2den Koplikt i det tydske Kammer-Cancellie, C. Blusning, udnævnt til 1ste, og J. E. Berenberg igjen til 2den Koplikt sammesteds.

Under General-Toldkammeret: Den 5 Juni ere Told-Inspektør J. Müller, Toldkasserer J. H. Damsme og Toldbetjenten Kontrolør S. P. Hoff, i Naade entledigede, og Prem. Lieutenant J. K. Kirchhoff udnævnt til Told-Inspektør; Beiermester N. Ursin til Toldkasserer, og Kontrolør H. Thoager i dennes Sted til Beiermester, Proviant-, Ammunitions- og Material-Forvalter, alle i Frederikstad paa St. Croix; Kontrolør P. J. Blinberg paa St. Jan til Toldbetjent, og Kontrollør paa St. Croix og St. Thomas Bomholt i Blinbergs Sted til Toldbetjent og Kontrollør paa St. Jan; kongl. Fuldmægtig i Vestindien, J. E. Prætorius til Beiermester i Christiansstad paa St. Croix; Kammerraad og Bogholder paa St. Thomas, J. Wagens, i Naade og efter Ansøgning entlediget med Pension, og kongl. Fuldmægtig i Vestindien, C. F. Laurberg, befuld-
 ket til Bogholder ved Bogholder-Kontoret for St. Thomas og St. Jan; Studenterne M. L. Smith og S. B. Sletting til kongelige Fuldmægtiger i Vestindien; Rand. Jur. H. Müller til Auditor og Advokatus Regius paa St. Croix.

Under Admiralitetet: Den 21 Juni er S. Wendelbø ansat til Under-Kirurg ved 4de Divisions Esfolk, i den derfra, efter Ansøgning, afskedigede C. F. Krabbes Sted.